

и богатири (Рустема и др.). Въ Персия най-вече се съставили и многобройни арабски приказки, които се отличават съ неисчерпима фантазия; тѣхно то събранше е известно съ име »Тисешта и една ношть.«

XIV. ВРЪМЕНА НА КАРОЛИНГИТИ.

768—814—843—987—1066.

Карлъ Великий и негови завоевания. Сакси. Витекиндъ. Испанский походъ. Царска титла. Карлъ — управитель. Залѣганше за просвѣщение. Вѣнкашность на Карла. Лудовикъ Благочестивий. Растурване на Карлова та държава. Арнулфъ и Маджаре. Последни Каролинги. Нормандско херцогство. Англия. Алфредъ Великий и Датчане. Канутъ Великий. Едуардъ исповѣдникъ. Харолдъ. Вилхелмъ завоеватель. Бой при Хастингсъ.

Великий Карлъ (768—814) и негови завоевания. (Отъ вѣнкашни ти работи на Карла най-забѣлѣжителна е негова та трайна война съ Сакси ти.

Сакси ти на онова врѣме били най-силенъ народъ въ Германия. Тии били много прѣдадени на езическа та си вѣра, та гонили християнски ти проповѣдници и еднородци ти си, които се кръштавали. Освѣнъ това войнишки ти Сакси често налитали на Франкски ти области.

Карлъ се запретналъ да смири немирни ти си близосѣди и да распространи между тѣхъ християнството съ оръжие. Той отишълъ въ Саксония, съ тежка войска, влѣзълъ въ свещенна та имъ гора и разбилъ тамъ единъ Ирменсулъ, дървенъ идолъ, когото много почитали Сакси ти (772 г.). Сакси ти направили миръ, прияли Франкската войска и християнски ти проповѣдници; нъ подиръ малко врѣме се побунили и испѣдили Франки ти заедно съ свещенници ти имъ. Отъ тогава се подкачила трайна война между Карла и Саксонци ти. Карлъ нѣколко пѣти сполучвалъ да покори неприятель тѣ; нъ, кога си отивалъ, тии